

روش‌های مواجهه با آب در دو بوم‌فرهنگ سرد و مرطوب در ایران (نمونه موردی: شاه‌گلی تبریز، استخر لاهیجان)

پریا مشک‌آبادی^۱، مهدی حمزه‌نژاد^۲

چکیده

آب عنصری طبیعی و عینی است که در فرهنگ و هنر و اسطوره‌ها و ساخت بنیادی جهان حضور دارد. نه تنها در ایران، بلکه در بسیاری از فرهنگ‌های دیگر دارای اهمیت و اعتبار است و به تناسب شرایط حاکم بر پیدایش و شکل‌گیری فرهنگ‌ها در مناطق مختلف جهان، صور متفاوت دارد. هدف مقاله حاضر بررسی روش‌های مواجهه با آب از ابعاد گوناگون معنایی، رفتاری و کالبدی سپس بررسی تطبیقی نمونه‌های موردی است. فرض ما بر این است که آب در شاه‌گلی تبریز دارای نقش مفهومی تری نسبت به استخر لاهیجان دارد. روش پژوهش تطبیقی-تحلیلی بوده و گردآوری اطلاعات بر اساس مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی و همچنین برای تحلیل دقیق‌تر موضوع از پرسشنامه مردمی بهره گرفته شده است. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد آب در دو بوم‌فرهنگ تبریز و لاهیجان دارای نقش متفاوتی است و کمبود آب در یک منطقه سبب برخوردها و رفتارهای متفاوتی در بین افراد می‌شود لذا بعد معنایی و جذابیت ذاتی آن نسبت به مناطق پرآب بیشتر خواهد بود.

واژگان کلیدی

آب، بوم‌فرهنگ، شاه‌گلی تبریز، استخر لاهیجان